

פניני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרִשְׁת תְּרוּמָה - הַשְּׂרָאת הַשְּׂכִינָה

"וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכָם" (שמות כה, ח)

חיים' ביאר (זכור למרים פרק יח) - איך יכול אדם לעשות בית לקב"ה? כאשר אדם מקדש את עצמו על ידי אור התורה הקדושה, שהיא אמצעי בין הקב"ה ובין הנפש של האדם, הוא זוכה להשראת השכינה.

הקב"ה ציוה על האדם להידבק בתורה הקדושה והוא ישרה את אור שכינתו על תורתו, וממילא אור ה' יחול על נפשו של האדם.

זה ביאור הפסוק: "אָנִי ה' שֶׁכֵּן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" (במדבר לה, לד), היינו בתוכם ממש, באמצעות התורה הקדושה.

הזוהר הקדוש כתב (ח"ג דף עג): אורייתא וקודשא בריך הוא וישראל - חד הוא, וכל מי שזוכה לכך, הרי הוא ומקומו וביתו מהווים מקום להשראת השכינה.

השכינה שורה בביתו של אדם ברגע שסילק את הטומאה והתועבה שבביתו. מבואר בספרים הקדושים, שגם על ידי מסירות נפש האדם זוכה שהשכינה תשרה בתוכו ובביתו.

יהי רצון שנזכה לטהר את הלב שלנו ולהכניס את הקב"ה לשכון בלב שלנו ונזכה להשראת השכינה בביתנו.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

בפרשה שלנו הקב"ה מבקש מעם ישראל שיעשו לו מקדש. מבואר בספרים הקדושים שכל אדם הוא עולם קטן והלב הוא המקדש של האדם.

הקב"ה אומר: אני רוצה שתבנו לי דירה בלב שלכם, שאני אהיה שם ואז אני אבוא לשכון בליבכם. הקב"ה מבקש שנעשה לו מקום, שנכניס אותו ללב.

מסופר על האדמו"ר הרב מנחם מנדל מורגנשטרן מקוצק, שפעם שאל יהודי אחד: "היכן נמצא הקב"ה?"

האיש התפלא על השאלה וענה לו: "רבינו, מה זאת אומרת איפה? הלא מלא כל הארץ כבודו (ישעיהו ו, ג)?" האדמו"ר ענה לו: "נכון, אתה צודק, אבל למה הקב"ה לא נמצא בתוך הלב שלך?"

שאלו את הרבי מקוצק: "רבינו, היכן נמצא הקב"ה?" האדמו"ר השיב: "הקב"ה נמצא בכל מקום שנותנים לו להיכנס".

המקובל האלוקי רבינו חיים בן עטר ('אור החיים' הקדוש) כתב: "בתוכו" של המשכן לא נאמר, אלא "בְּתוֹכָם". משמעות הדברים היא כי בתוך עם ישראל תהיה השפעת השראת השכינה.

לכן מצוות "וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ" (שמות כה, ח) לא נאמרה רק לגדולי הדור ולצדיקים, אלא לכל אחד מבני ישראל שמכין את עצמו ומקדש את ביתו. גם הוא יזכה להשראת שכינה בתוכו ובביתו.

מִן הַרְבֵּי יִשְׂרָאֵל מֵאִיר הַכֶּהֵן מֵרֵאשִׁית (ה'חפץ

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב רח דוד בן לאה וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רח דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרז' בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שילוט נעמה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

הצלחת דביר בן נלי רחל

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

זמני לכת

ע"י	כניסת לכת	צאת לכת	יבוי תם
י"ט	16: 41	17: 54	18: 29
ת"א	16: 58	17: 51	18: 25
מ"ט	16: 58	17: 51	18: 25
כ"ב	17: 01	17: 54	18: 28

שואל ומשיב בהלכה - שבת - שטיפת פרות - חלק א'

האם מותר להדיח ולשטוף במים פירות או ירקות מהריסוס שעליהם?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה: !

מותר להדיח ולשטוף במים פירות או ירקות מהריסוס שעליהם, כדי לאוכלם מיד. אם יש לכלוך הדבוק בפירות, או אבק, מותר לשטוף אותם מן הברז ולשפשף אותם ביד כדי לאוכלם מיד. **מקורות:** הראש"ל בספרו חזון עובדיה- שבת (כרך ד עמוד ריז). כן פסק בספר חוט השני בשם החזון אי"ש (פכ"ה סק"ו, יג).

עלי חסה, פטרוזיליה או כוסברה וכו' מגידול מיוחד ללא חרקים. אם העלים נקיים מעפר וחול, באופן שרוב בני אדם יכולים לאכלם, מותר להשרותם בכלי עם מים מחשש להימצאות חרקים. אולם באופן שיש על העלים חול וכדומה, שאינם נקיים, ידחם תחילה תחת זרם מים ואחר כך יכול לשרותם במים אם רצונו בכך. **הערה:** מכיוון שהעלים בגידול מיוחד אינם מוחזקים יותר בתולעים, אין בשריית העלים משום בורר. אף שראוי לשטוף את העלים קודם האכילה, מחשש מיעוט תולעים, שחודרים לחממה, מכיוון שאין הדבר ניכר לעין מותר. כן העלה הגרש"ז אורבך בספר שמירת שבת כהלכתה (פ"ג הערה נו). אף לדעת הגרי"ש אלישיב זצ"ל, שמחמיר בפסולת שאינה ניכרת לעין כמבואר בספר ארחות שבת (פ"ג הערה לו), כאן יהיה מותר מכיוון שאין כאן שום שינוי בטעם. ע"ע בספר מעשה השבת (עמוד קיב). בספר הליכות שבת (עמוד רפח) כתב, דווקא [ההיתר להשרות במים] אותם עלים הגדלים בגידול מבוקר, שאין בהם ודאי זבובונים, אבל אותם עלים הגדלים בגידול שאינו מבוקר, אסור. היות ובודאי יש שם זבובונים, ואסור להשרותם במים משום 'נטילת נשמה'. ואף שאינו מכון הוי פסיק רישיה במלאכה שאינה צריכה לגופה שלכו"ע אסור.

עלים, שאינם מגידול מיוחד - אסור בשבת להשרות אותם במים עם סבון, מכיוון שודאי יש בהם זבובונים.

חסה, שהעלים החיצונים שלה מעט מעופשים, והוא לא רוצה לאוכלם, יכול להוציאם כדי לאכול את העלים הפנימיים סמוך לסעודה. **מקורות:** בן איש חי (בשלח אות ו), כף החיים (סימן שיט אות יט).

החוב שִנְפָרַע

בימיו של רבינו, הגאון ר' יחזקאל לנדאו בעל ה'נודע ביהודה', התגוררו בפרג גאונים מופלגים, שהרעישו את העולם בכוחם בתורה. הגאון ר' משה זרח אידליץ בעל 'אור לישרים' היה מהגדולים שבהם (היה חבר בבית הדין של הגאון ה'נודע ביהודה'. עמד בראש ישיבה גדולה במשך כשלושים שנה, סייע לתלמידיו בכסף למרות שמספר תלמידיו הגיע לאלפים). הוא היה מתלמידיו המובהקים של הגאון ר' יהונתן אייבשיץ. ידו של ר' זרח מְטָה והוא ירד מנכסיו לעת זקנתו. הנושים הטרידו אותו השכם והערב וגזלו את מנוחתו, עד שלא עלה בידו לעסוק בתורה.

ר' משה זרח נכנס בלב כבד אל ה'נודע ביהודה', כדי להשיח בפניו את צערו ולבקש ממנו עצה. באותם ימים הרב עמד לפני נישואי בת וכן בביתו. לשם כך אגר במשך תקופה ארוכה סכום נכבד של 3,000 דינרים אותם שמר בתוך ארגז בביתו. כאשר ר' זרח סיפר לר' יחזקאל על מצבו, ה'נודע ביהודה' שאל מה סכום חובותיו לנושים המעיקים. **התברר כי הסכום הכללי הדרוש הוא בדיוק שלושת אלפים דינרים.**

ה'נודע ביהודה' לא היסס אפילו לרגע אחד. הוא קם, פתח את הארגז ונתן לידיו של ר' זרח את כל הסכום הדרוש. לאחר זמן מה, הרבנית ניגשה אל התיבה ונבהלה מאוד לגלות כי היא ריקה לגמרי. הרבנית הקימה קול בהלה כי גנבים לקחו את כל אשר להם, אבל הרב הרגיע אותה ואמר שהפקיד את הכסף אצל אדם אמין ובטוח.

הרבנית התחילה לחקור ולדרוש היכן הכסף נמצא. כאשר נודע לה שבעלה העביר את הכסף לר' זרח, באה בטרוניה כלפיו ואמרה: "הרי כל העיר יודעת שמצבו של ר' זרח בכי רע והכסף ירד לטמיון!". רבינו הרגיע אותה ואמר לה כי יש לקב"ה את הדרכים שלו להשיב את הכסף. כל המקיים מצוות צדקה - אין הקב"ה מקפח אותו.

יום הנישואין הלך וקר. בידו של ה'נודע ביהודה' אין פרוטה לפרטה. יום אחד, רבינו קיבל בקשה להתעמק בדין תורה שנערך בעיר פיורדא בעניין ירושה גדולה של עשיר מופלג. ר' יחזקאל ערך תשובה מפורטת (שנדפסה בשו"ת שלו מהדורא קמא, חושן משפט סימן ל', תשובה המשתרעת על פני כעשרים עמודים!) ושלח את התשובה לשם.

פסקו של ה'נודע ביהודה' היה ערוך לתלפיות, והוא התקבל על דעת שני הצדדים לשביעות רצונם המלאה. הם החליטו על דעת עצמם לשלם לרב דמי פסק בסך... **שלושת אלפים דינרים בדיוק! כאשר הסכום הגדול הגיע למעונו של רבינו, הצדיק אמר לרבנית: "ראי נא, החוב של ר' זרח נפרע במלואו, עד הפרוטה האחרונה!"** (הגאון ר' משה זרח לקח את הכסף מפאת כבודו של ה'נודע ביהודה' אבל לא רצה להשתמש בו. לכן הוא שמר את הכסף במלואו ובצוואה שכתב ביקש להשיב את מלוא הסכום ל'נודע ביהודה')

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חייג במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnneEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

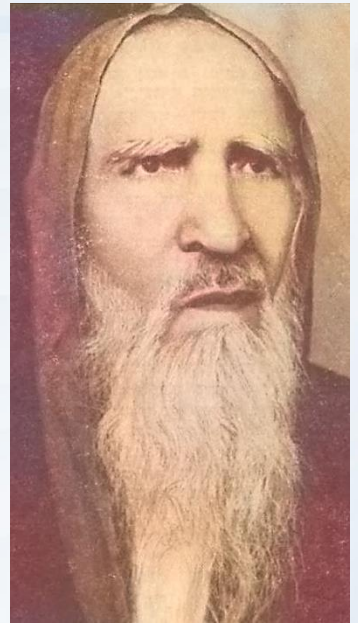
נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל" 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הצדיק הרב מכלוף פדידה זצ"ל

הצדיק הרב מכלוף פדידה (השני) זצ"ל - נולד בשנת ה'תר"ן (1890) בתאפילאלת שבמרוקו. משפחת פדידה נמנית בין המשפחות החשובות בעיירה 'סג'למאסה' אשר באזור תאפילאלת. מגיל צעיר ניכר כי לגדולות נועד. רבינו זכה להימנות בין תלמידי הישיבה הקדושה בתאפילאלת שבראשה עמד האדמו"ר עט"ר ר' דוד אביחצירא הי"ד. שקדנותו והתמדתו בתורה היתה מופלאה. לאחר הסתלקותו של עט"ר ר' דוד אביחצירא הי"ד לגנזי מרומים, מצבם של יהודי תאפילאלת היה קשה. חלק מהקהילה ובראשם רבני משפחת אביחצירא נדדו למקומות סמוכים. חלקם לעיר ארפוד וחלקם לעיר בודניב וכיו"ב.

רבינו קבע את מושבו בתאפילאלת ונטל על עצמו את עול הציבור. רבינו שימש רב הקהילה, היה לו בית הכנסת שבו שימש חזן מידי יום ביומו ובעל קורא בס"ת, היה גם מוהל וגם שוחט. היה היחיד שבקי במלאכת השחיטה. בני הקהילה היו באים עם עגלים ועופות פעמיים בשבוע ליד ביתו של רבינו, שם שחט בדקדוק רב ובהקפדה יתירה בבדיקת הסכין. הצדיק ר' יצחק אביחצירא זצ"ל (ה'בבא חאקי') העיד בהסכמה שכתב לספרו של רבינו 'כתם פז', כי למד עם רבינו בישיבה ומכיר אותו עוד כשהיה קטן. היה תמיד רק בתוך ארבע אמות של הלכה בלבד, ולא זז ממנה. לא עסק בענייני העולם הזה ולא במסחר. עסק רק בצרכי ציבור ותינוקות של בית רבן. בהמשך רבינו עלה והתעלה ואף שימש כחבר בבית-הדין של הצדיק סידנא 'בבא סאלי', יחד עם הגאונים ר' שמעון אסבאג ור' יוסף שמחון.

עלה לארץ הקודש בשנת ה'תשט"ז (1956). התגורר בישוב שלומי בהתחלה. לאחר כשישה חודשים, בגלל המצב הרוחני במקום ובגלל העובדה שתושבי חיפה לא הירפו ממנו, נעתר לבקשתם וקבע את מגוריו בחיפה. שם נשאר עד יומו האחרון. כל חייו לן בעומקה של הלכה ולא עסק בשום עניין אחר מלבד עסק התורה הקדושה. היה סגור וספון בד' אמות של הלכה. **בני ביתו העידו שאפילו את הדרך למכולת לא ידע ולא הכיר.**

ענוותן מופלא. נפטר ב-ד' אדר ה'תשכ"ד (1964). חי כ-74 שנים. גילה את דעתו שאינו רוצה להיקבר בעיר חיפה, בגלל שהיא לא נכללת בארבעת ערי-הקודש שבארץ ישראל: ירושלים, חברון, צפת וטבריה. מכיוון שרבינו לא רצה להכביד ולהטריח את בני קהילתו מחיפה להשתתף בהלווייתו שתערך במקום רחוק, לכן ציווה להיקבר בטבריה, מכיוון שהיא העיר הקרובה ביותר לחיפה מתוך ארבעת ערי הקודש. סידנא 'בבא סאלי' ניסח את נוסח מצבתו, וגם הגיע לנחם את המשפחה בימי השבעה.

סבא (מצד אביו): הצדיק ר' מכלוף (היה בקשרי ידידות עם מרן ר' יעקב אביחצירא ובנו ר' אהרון זיע"א). **אביו:** ר' אברהם. **אימו:** מרת אסתר. **אשתו:** מרת עישה. **מרבתינו:** הגאונים המפורסמים ר' דוד אביחצירא הי"ד (עטרת ראשינו. רבינו נמנה בין גדולי תלמידיו ואף כתב הקדמה לספרי רבו לפי בקשת סידנא בבא סאלי), ר' אחימלך האד"ר, כמהר"א הכהן ור' משה תורג'מן (ה'בבא סאלי' רבו של סידנא בבא סאלי). **ילדיו:** ר' משה, ר' דוד ור' שלמה. **נכדיו:** הגאונים ר' מאיר שליט"א (מכהן כמו"צ ורב קהילות ברכסים) ור' מיכאל (משגיח ישיבת 'תפארת הלוי' בירושלים). **מתלמידיו:** הגאונים ר' שלום אביחצירא, ר' יצחק אביחצירא מחיפה. **מספריו:** **יכתם פז**- דרושים וחיידושים למתן תורה, לשבת זכור, לשבת הגדול, לשבת תשובה ודרוש להספד בסופו שירים, פיוטים, קינות ובקשות. חיבור נוסף על כל התנ"ך בכתב ידו שאבד.

נכד רבינו, ר' מאיר שליט"א, סיפר מעשה מיוחד אשר היה נוכח בו: זה היה ביום שישי כ"ו לחודש אב שנת ה'תשל"ג. נסענו לנתיבות למסיבה משפחתית. הייתי צריך להתחיל ללמוד בפעם הראשונה בישיבה קטנה (פורת יוסף) ביום ראשון כ"ח אב. שעתיים לפני שבת, מר אבי ז"ל אמר לי: "בוא נלך לבבא סאלי לקבל ברכה עבורך". נקשנו בדלת. אחת העוזרות יצאה ואמרה שהרב לא מקבל ביום שישי ובטח שלא מקבל שעתיים לפני שבת. אבא אמר לה: "תגידי לרב שאני הבן של 'בבא עזיזי' (ר' מכלוף) מחיפה". כשה'בבא סאלי' שמע זאת, הוא אמר מיד: "תכניסו אותם". כאשר הצדיק ראה את אבא שלי, הוא אמר: "אמא שלך (לא לא עישה) היתה גדולה מאבא שלך בשישה חודשים", ומיד הוסיף ואמר: "חלמתי השבוע על אבא שלך. למדתי 'ירושלמי' והיתה לי קושיא ולא רציתי לקום מהספר עד שאמצא תשובה. מרוב עמל נרדמתי על הספר. אני רואה בחלום את ר' מכלוף כשהוא ממנה. עצרתי אותו ואמרתי לו שיש לי קושיא על הירושלמי ורצוני שיענה לי עליה. אביך אמר לי: 'עכשיו אני ממנה לשליחות של מצווה ואין לי זמן כרגע. מחר תעמול שוב על הסוגיא ועד שתתעייף ותרדם על הספר אני אבוא ואתן לך תשובה'. וכך היה.

ר' מאיר סיפר המשך לזה: לאחר שיצאנו מביתו של סידנא בבא סאלי זיע"א, שאלתי את מור אבי ר' דוד: "מדוע סבא התחתן עם סבתא כשהיא גדולה ממנו בשישה חודשים?" והשיב: "משום שסבתא היתה בתו של ר' יעקב שטרית ז"ל, שהיה עשיר גדול. סבא, שאהבת התורה בערה בו, רצה להמשיך ולעסוק בתורה יומם ולילה ולא לעסוק במלאכה כלל ועיקר. על ידי שהוא ישא את בתו של העשיר הוא יתמוך בו וכך יוכל לשבת על התורה ללא טרדות פרנסה".

בנו ר' דוד ז"ל סיפר, פעם אחת כאשר אביו היה עדיין צעיר מאוד, עסק באחד מספרי הקבלה. כתוצאה מכך איבד את ראות עיניו. למחרת לא הלך לישיבה בגלל שהתבייש להגיע לשיעור של רבו, מרן רבי דוד אביחצירא, עטרת ראשינו. כאשר השיעור התחיל, הרב פנה לקבוצת הלומדים לפניו ושאל: "היכן נמצא רבי מכלוף?". היה מי שהשיב כי רבי מכלוף בביתו בגלל שלא חש בטוב. בת צחוק עלתה על פניו של מרן עט"ר. לאחר השיעור הלך לבקר את רבי מכלוף בביתו. כאשר הרב ראה את תלמידו שאיבד את ראות עיניו, אמר לו: "אתמול למדת בספר פלוני?". רבי מכלוף אישר זאת. רבו ביקש ממנו שיבטיח לו שלא יתעסק יותר באותו ספר קבלה, כי עוד חזון למועד לכשיגדל יותר. לאחר שהבטיח זאת, מרן עט"ר עשה מה שעשה ומיד מאור עיניו של רבינו חזר.

תודתנו נתונה לר' אברהם פדידה, בן הצדיק הי"ו, ששלח את החומר. מי שיש לו עוד חומר על הצדיק, מתבקש לפנות למערכת

צְדָקָה תִּצְיֵל מִמּוֹת

למדי. נראה שלא כדאי לחכות עד שנגיע לפקיעין. אולי עדיף שתמסור את ההרצאה עכשיו באוטובוס? הסכמתי.

האוטובוס עצר וגם המכונית. פתחתי את דלת הרכב, בני הבחור יצא מהמושב האחורי, החזיק לי את הכובע ועבר לשבת במושב שלי. הנהג. פתאום קפצה בחורה מהאוטובוס, וצעקה: "אני רוצה את נפתלי!" – התינוק בן החודשיים.

הפנימיה שלנו מיועדת לבנות מגיל עשר. כאשר יש להן הזדמנות להחזיק תינוק, הן שמחות מאוד. אשתי לא רצתה למסור את נפתלי. "תשאירי אותו כאן", היא אמרה.

הבחורה פשוט לא שמעה. היא פתחה בעצמה את החגורה של הבוסטר. היא לקחה איתה את התינוק ורצה מיד חזרה לאוטובוס. התנהגות לא ראויה לחלוטין! אבל אנחנו באמצע הכביש. תכנתי לטפל בעניין החינוכי הזה במשך השבת.

עליתי לאוטובוס. הנהג הניע. לקחתי את המיקרופון והתחלתי לדבר, כשעניי מופנות לכיוון חלון האוטובוס האחורי. דיברתי על רבי שמעון ורבי אלעזר, עץ חרובים ומעיין, אליהו הנביא בפתח המערה... הבנות היו מרותקות.

לפתע אני רואה אנשים יוצאים מהמכוניות שלהם וצועקים. הבנות מסתובבות לאחור, ומישהי צעקה: "זה הרכב של המנהל!". אני יורד מהאוטובוס. ראיתי שמוציאים אנשים מהרכב השני ומשכיבים אותם.

הלב רועד. מי יודע באיזה אופן אמצא את בני המשפחה שלי? היו אלו הרגעים הקשים ביותר בחיי. **ברכב גיליתי שאשתי נפגעה באופן חמור. עדיין אי אפשר לדעת עד כמה.**

הבן שלימי בן השמונה קיבל מכה חזקה מאוד בפנים ליד העין. המקום התנפח מרגע לרגע. וירד ממנו דם רב. הבחור קיבל מכות יבשות. הכובע שהשארתי אצלו התרסק לגמרי, אבל הוא יצא שלם. איזה נס שעליתי לאוטובוס ופיניתי את המקום, והוא עבר למושב הקדמי!

בתוך הבלגן נזכרתי בבני התינוק, נפתלי! הסלקל שלו התהפך לגמרי. כל האזור שלו נפגע מאוד. הבחורה שלקחה את התינוק, הצילה את חייו! אתם יודעים מי זו היתה? הנערה, שעבורה נתתי כסף, כדי שיקנו לה בגדים? זה בדיוק, אבל בדיוק 'צדקה תציל ממוות'.

בני השתחרר תוך שבוע, למרות שאמרו שהוא צריך להישאר בבית-הרפואה זמן רב. בהתחלה אמרו, שיש לו שבר רציני ושהעין ניזוקה. העין בריאה לגמרי בחסדי ה'. גם אשתי השתחררה לאחר שבועיים ללא הליכון ובלתי מקל. היא אומנם נשענה על אשתו של הנהג, אבל הלכה בכוחות עצמה!

להלן סיפור מופלא ביותר המעובד מתוך 'השגחה פרטית'. יש בו כדי ללמדנו, כי לא לחינם רבותינו אמרו 'צדקה תציל ממוות', כפשוטו ממש. להלן הסיפור מפי בעל המעשה:

שמי ר' חיים אליעזר רוזנפלד. סבי הקים את המוסד 'בית לפליטות' לאחר מלחמת העולם השנייה, כדי לתת מחסה לבנות שעלו מאירופה. הוא התמסר אליהן כמו אב רחום, ודאג להן לשידוכים הגונים.

בהמשך, הפנימיה התמסדה, וממשיכה לקבל בנות שמסיבות שונות לא יכולות לגדול בביתן. היום אני מנהל את הפנימיה. בסייעתא דשמיא, בזכות הצוות הנפלא שנותן את כל הלב והנשמה שלו לבנות, אנחנו מעניקים לבנות היקרות שלנו בית, עד שהן זוכות להקים בעצמן בתים נאמנים בישראל.

נכנסתי לתוך בניין הפנימיה. אנחנו עומדים לפני סיום של פעילות ענפה בנושא השבת, ומתכוונים לשיא - שבת התעלות במירון.

במשרד מחכה לי עבודה רבה. לתאם, לתזכר, לחתום, להחתיים, להזמין, להחליט, לדון, להכריע... אני עסוק מאוד. לפתע אחת המורות ניגשת אלי עם בקשה דחופה: "המנהל, יש לי כאן בת, שמוכרחה כמה בגדים כדי להסתדר טוב יותר".

תהיתי מדוע אי אפשר לחכות עם הבקשה ליום ראשון? נושא הכספים הוא מורכב ודורש רישום מדויק. אני צריך לשלוח אישור חתום למזכירה כדי להוציא סכום כלשהו.

היא מוציאה צ'ק, ואחרי זה אני חותם. צריך גם לברר, כמה יש וכמה אפשר. איך אני מארגן עכשיו כסף לקניית בגדים?

אני לא דוחה את הבקשה. הוצאתי את הארנק שלי והנחתי כמה מאות שקלים על השולחן. "זה בשביל בגדים לנערה". המורה לקחה את הכסף בתודה, ואני חשבתי לעצמי שיהיה לזכות. צריך זכויות שישמרו עלינו שבת כזאת.

יום חמישי בלילה, אני מוסר שיחה מרגשת על גדלותו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ועל 'זכור ושמור'. ההתרגשות נוסקת לגבהים. אנחנו עולים על אוטובוסים ויוצאים לקראת סוף הלילה.

בנות הפנימיה בנותיי יושבות באוטובוס עם בנותיי. אני ברכב עם אשתי ושלושה בנים – בחור, ילד בן שמונה ותינוק בן חודשיים. הנהג הוא חבר שלי. הגענו לטבריה השכם בבוקר. התפללנו שחרית בציון של התנא רבי מאיר בעל הנס.

התוכנית היתה להמשיך משם לפקיעין, ולעצור במערה שבה התנא רבי שמעון ובנו התחבאו מפני הגזירה. תכננתי למסור במקום הזה הרצאה מרגשת בנושא של מסירות נפש.

אחת המדריכות התקשרה אלי ואמרה: "הרב, הבנות ערניות

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל וילד יחיאל בן יוסף ז"ל פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקוב דב ז"ל אביבה בת שושנה רייזל ע"ה זיהבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל מירם בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה יוסף בן מרים נוסרת ז"ל אסתר בת חביבה ע"ה יצחק בן רחל ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן רחל ז"ל רחל רפאת בת השמת ע"ה יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה מרים בן פרחת ז"ל לטוף בן פרחת ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל מרים בן שרה ע"ה שרה בת מורברי רחל ע"ה דוד יצחק בן פרחת ז"ל אביבה בוש ע"ה גורג'יה בת נעימה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה כל נשמות עם ישראל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי זידי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרהה ע"ה אברהם בן טובה ז"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרוחה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה